

РЕШЕНИЕ

№ 3042

гр. София, 06.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 09.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на
прокурора Христозова, като разгледа дело номер **3212** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. З. Д., гражданин на С., срещу Решение № 189/12.03.2012г.
на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което е
отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като
постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените
правила и приложимия материален закон. Твърди се, че административният орган не е
обсъдил и взел предвид заявените от жалбоподателя обстоятелства във връзка с
посочената причина за наличие на основателен страх за сигурността и живота му, а
именно етническата му принадлежност. Според жалбоподателя административният
орган не е изяснил всички факти и не е преценил всички твърдения от бежанската му
история, както и информацията относно актуалната обстановка в С.. Оспорва се
изводът на административния орган, че не са налице материалноправни предпоставки
за предоставяне на хуманитарна закрила на чужденеца. Изразено е искане за отмяна на
оспореното решение.

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС не се
явява и не ангажира становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните

по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 1126 от 31.08.2011 г. по описа на ДАБ – РПЦ за бежанци М. З. Д. е поискал закрила в Р. Б.. Чужденецът е потвърдил желанието си да получи статут в Р. Б. и пред длъжностно лице на ДАБ с молба вх. № 1405 от 07.11.2011 г., на която дата чужденецът е регистриран с имената М. З. Д., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място]. [населено място], С., гражданин на С., семейно положение: неженен, мюсюлманин-сунит. Личните му данни са установени с декларация по чл. 30, т.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). Не са представени лични документи, установяващи самоличността на чужденеца, тъй като същият е обяснил, че те са му били иззети при преминаването през Турция. Пояснил е, че е използвал фалшив румънски паспорт под името К. О.. Данните, че той подава първата си молба за закрила са потвърдени чрез проверка в системата Е..

На 07.11.2011 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци.

На 07.11.2011 г. на чужденеца е връчена покана за интервю за установяване самоличността, националността и маршрута на пътуване. Същото е проведено на 08.11.2011 г.

С решение № 2961/09.11.2011 г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на М. З. Д. на 17.11.2011г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б.. На 28.11.2011 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от арабски език, е провел интервю с чужденеца, който изложил, че в Д., С. е бил задържан два пъти за участие в протести. Не е бил осъждан и не е членувал в политическа партия. Не е на задължителна военна служба поради физически недъг. Бил е арестуван заради участие в протести и е бил държан в затвора около един месец, като е бил освободен след заплащане на парична сума от страна на неговия баща. Изложен е довод, че в С. кюрдите нямат права, което го е мотивирало да емигрира от родината си.

На 29.11.2011 г. с докладна записка рег. № УП5164/29.11.2011 г. откритото ускорено производство за предоставяне на статут на М. З. Д. е преминало в производство по общия ред поради изтичане на тридневния срок за взимане на решение.

Интервю с оспорващия е проведено и на 19.12.2011 г. от интервюиращ орган при ДАБ, в рамките на което той подробно разказал за причините да напусне С.. Участвал е три пъти в протести през април и май 2011г. Протестите са се провеждали в област Д., район К., в район Х. и в кв. Р. А.. След първото си участие е бил задържан в полицейско управление и след това откаран в затвора, където е бил държан около един месец. Чужденецът е бил задържан и при другите две участия в протести, но е освобождаван след 2 или 3 дни. Напуснал е С., тъй като е бил убеден, че може да бъде убит. Жалбоподателят лично не е получавал заплахи.

Изготвено е становище рег. № УП-5164/06.03.2012 г. от експерт в РПЦ - С., в което е мотивирано предложение да бъде отказано предоставянето на закрила, тъй като не е установено наличието на предпоставките по чл. 8 и 9 от ЗУБ.

С оспореното в настоящото производство решение № 189/12.03.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват

конкретни данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че М. З. Д. не се позовава на причини от хуманитарен характер.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 48, ал.1, т. 1 от ЗУБ - председателя на ДАБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. При проведеното с него интервю жалбоподателят изрично е посочил, че не членува в политическа партия и лично не е бил заплашван. Недоказани остават мотивите за участието му в протестите, както и причините, поради които е бил задържан. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Нивото на насилие в С. непрекъснато ескалира и е от такова естество, че е насочено предимно към цивилни лица – факт, който е общоизвестен по смисъла на чл. 37, ал.2 от АПК. Преценката за ситуацията в страната на произход на председателя на ДАБ според мотивите на оспореното решение е формирана въз основа на справка вх. № 879/20.02.2012г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд“. Тази справка отразява безредиците и насилието върху цивилното население за периода на календарната 2011г. и януари 2012г. Изложено е, че антиправителствените демонстрации и сблъсъците със силите за сигурност на С. продължават и през 2012г. Според доклади на А. И., през януари 2012г. множество сирийски активисти за правата на човека алармират, че въпреки присъствието на мисия на Арабската лига в Д., състоянието на сигурността е влошено. Това включва убийства на десетки протестиращи от сирийските сили за сигурност. Нараства броя на арестуваните по подозрение за участие в про-реформистко движение. В доклад на Н. R. W., основаващ се на интервюта с дезертьори от сирийската войска и разузнавателните агенции, чиито показания са били потвърдени с други източници, за да се провери надеждността им, се посочва, че има регистрирани нарушения на човешките права в

седем от четиринадесетте провинции на С.. Бомбардировките в С. продължават да вземат голям брой жертви. Според данни от АП, на 29.01.2012г. най-малко 12 души са били убити, а други около 30-тина – ранени при правителствен обстрел на източните предградия на Д.. По информация на Сирийския център за наблюдение на човешките права, на 04.02.2012г. най-малко 67 цивилни са били убити при бомбардировка на силите на сирийския режим в Х.. Силите за сигурност са открили огън срещу жилищни райони и болници. Военни са арестували ранени хора в болницата, където са били приети за лечение.

От изложените обстоятелства, се обосновава извода, че в С. и в частност в [населено място], където жалбоподателят е живял, не е налице сигурност и безопасност за гражданите. С оглед изложените факти, съдът намира, че е налице реална опасност от посегателства срещу М. З. Д., която се основава на обстановката в държавата на произход. При описаните характеристики на конфликта в С., насилието, насочено изцяло към мирни граждани е аргумент за преценка наличието на други хуманитарни причини по смисъла на чл.9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. По делото не са представени данни и доказателства, които да обосновават извод, че търсещият закрила може да се премести в друга част на страната, където няма да е застрашен.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение № 189/12.03.2012г. е незаконосъобразно и следва да се отмени, като преписката се върне за ново разглеждане от председателя на ДАБ. При новото произнасяне обстановката в С. следва да бъде преценявана въз основа на последните актуални данни, включително и тези относно размириците и убийствата в [населено място], родния град на жалбоподателя, както и относно [населено място], като отново следва да се отговори на въпросите, към кои граждани са насочени ескалиращите прояви на насилие от властите, дали демонстрациите през последните месеци в С. обхващат територията на цялата страна, дали са налице тежки и лични заплахи срещу живота и личността на чужденеца като гражданско лице, както и дали са налице други хуманитарни причини по смисъла на чл.9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 16 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 189 от 12.03.2012г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя се отказва предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 75, ал.1, т. 4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ.

ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата на М. З. Д., гражданин на С. за предоставяне на хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване

Административен съдия:

